

„križ božji“ nad vinograd — še vidijo ga skozi celo leto ne! — Mnogi jih sadonosniki so, da se Bogu smili! tu pa tam se kaki grm vidi, kamor ga je nemila osoda vrgla, in po naključju se zemlje prejel; jako redki se najdejo, ki imajo redoma lično zasajene in skrbno čiščene sadonosnike — večkrat v celi občini se komaj en umno vrsten in oskrbljen sadonosnik najde na gospodskih kot kmetijskih posestvih! — Takisto je z njivami, travniki in gozdi.

Izobraženi gospodje! vi ste kmetu spravili korun, krompir, koruzo itd. orehe, črešnje, jabelka itd. Sviloprejke, in stroj za sejatev koruze, železno oralo itd.; spravite še une boljše reči toliko pohvaljene od vas samih na svoja posestva, in oskrbujte jih po napredku primerneje — potem pa verjemite, da bo tudi ljudstvo bolj izobraženo, in se brž vaših izgledov djansko poprijelo. Po takem bo tudi hudobnežev manje, kajti jim bote vi raji na prste stopali čuteči hudobo, ko so tudi vam kaj poškodili. — Dokler pa ljudstvo pri vas nič kaj boljših uspehov vašega izobraženja o ti reči ne zapazi in vidi, se le prežalostna resnica — spričevalo ubošva — razodeva: da so vsi ene izobraženosti i tako gospoda, koja le z jezikom uči, djanje pa v žepu tiči! — To gospoda! bo naj boljši Wanderlehrer ali Feldprediger. — S tem bote toliko dosegli in dognali, kot jaz enkrat pri Sv. . . . leta 1854, kjer sem polno učivnico in zunaj okoli od bližnjih župnij ljudstva imel eno popoldansko nedeljo, da se je vse gnjelo — med katerim pa je največ žensk bilo, koje so soper opombo primahale, toda tudi zadosti dobile: o snagi hlevov in krav, pri molži, po hišah, o gnoju, o vedenju igle, o pranju itd. Moški pa: o gnojišču, o vinoreji, sadjereji, o gozdih itd. itd. Po razlaganju, se ve, vse v kratkem in kazanju na tabli skozi tri ure. Po dokončanem kmetijskem uku se mi poltretji mož zahvaljuje: dva temeljito iz srca, a tretji ni bil ne mrzel ne topel; zato: pol mož. — Nekteri so pa djali: Mi smo menili, da nam bode kaj iz sv. pisma pokazali.

Prost človek hoče gledati in z rokami prejemati; on ljubi: kratki nauk, pa dolgo klobaso. Glejte, tako se je meni godilo. Vendar moram dostaviti: ne brez vsega vspeha; zakaj kjer so pleva, je tudi pšenica; pšenica me je pa zapopadla, kakor sem potlej z lastnimi očmi gledal. Toda jaz sem v čisti slovenščini učil. Ako bi pa se predrznili ti kulturonoseci s svojo neumščino naše ljudstvo izobraževati, jih zagotovim že zanaprej, da še poltretjega moža ne bo, koji bi se takemu Feldpredigerju zahvalil — zakaj mi sami bi o zdravi pameti tekega neumškega Feldpredigerja zdvomili.

Kar se pa tiče šol, da mladina ni tudi v gospodarstvenih reči vajena, je spet gospoda s svojimi postavami in narobe knjigami kriva. To isto velja v drugih prestopkih. Tako napriliko: Sosed ima na mojem zemljišču košenino, na koji je nektera drevesca zasadil in jih cepil spomladi. Jeseni jih omota na debelo z fižolovo slamo. Neki dan zapazi, da en paglavec zažiga slamo in vse požge — Sosed ga nekoliko natumplja — deček se dere, in mati sosedu toži — ki mora zato 24 ur v ječi sedeti! — Reklo se je: „Sosed bi bil moral dečka tožiti.“ Tedaj letati sem in tam, čas zgubljeni, novce tratiti, in k zadnjemu še več škodo trpeti, koje je tako trpel skozi 24 ur. Mati dečkova si soli najne more kupiti, tem manj pa drevesca ali škodo povrniti! — Za take ljudi je tedaj naj boljše, ker v glavi nič ni, da zunaj rogove do-bijo — dolga nšesa tako imajo — a ne toliko neprilik za malenkosti voljo. Vse te in več enakih reči se naj popravi, in bolje bo. Poskusite!

Franjo Jančar, kaplan.

Novičar.

Narodni deželni poslanci so stopili v Zagreba iz zbora po tem, ko so položili protest, v katerem pravijo, da je vezdajni krvaški deželni zbor nevaljaven, ker je po oktrojevanem volilnem redu sklican. — Kako lepo bi bilo, če bi se tudi mi Slovenci mogli s takimi poslanci ponašati! —

V časnikih se že dalno zmirom piše, da še bo to leto shod Slovanov na Dunaju, pri katerem bi se naj pogovorile skupne zadeve vseh.

— Napoleon govori vedno o miru. da pa tudi hoče mir, je naj lepši dokaz to, da se mora vsak dan poslati 1100 novih, tako imenovanih Saseportnih pušek k vojaškemu ministertvu in 150000 vojakov je že s takimi puškamo obroženo.

— Iz Polke se piše, da je v vseh krajih na Visli polno ruskih vojakov pešcev in konjikov — in da med njihovimi stajališči grejo noč in dan patrole. Vojaki, kateri so celo na meji, imajo ostre patrone in so poprek popoluoma ze vsem oskrbljeni za vojsko.

— Vse evropske države govorijo o miru, vse so vendar pripravljene na vojsko ali se marljivo na njo pripravljajo. Kako se to zлага? Moramo reči, da nam vsa znamenja zadost jasno kažejo, da bo mir v Evropi na skorem pri koncu, če se vendar vneti ogenj, bode strahovit, ker gradiva za njega je na vseh straneh zadost pripravljeno. Nadloga bode neizrekljiva; to nas vendar naj tolaži, da ne bo dolgo trajala.

— V Trstu snovajo Lahi sokolsko društvo. „Primorec“ nagovarja silno Slovence, da tudi ne bi zaostali, temoč ko naj bitrej sokolsko društvo napravili, ktero bi slovenski stvari mnogo koristiti moglo.

— „Zukunft“ piše, da se je v Pruski osnovalo neko društvo, ktero hoče vsakemu Prusu denar posoditi, kateri si kupi v Česki posestvo. — Kamo to namerjava, Slovani vsi dobro vemo in zatoraj tudi upamo, da bratje Čehi ne bodo mirno gledali, kako Nemci namerjavajo jim v sree zadeti.

V Gorici se snova društvo za „deželoznanstvo“ in so v ta namen že razposlana pravila.

— G. ž. John je stopil iz ministerstva in mesto njega je imenovan ž. Kuhn za državnega ministra vojaštva.

— Državni zbor bo 10. februarja spet sklican.

— „Novi Pozor“ piše, da preuzvišeni blškup Strossmayer je — brez všteti drugih velikih darov — samo za crkvene, znanstvene in milodarne naprave od leta 1850., kar je vladika v Dijakovu, daroval 654.050 gld. in to brez odškodovanja svoje grajšine.

— „Novi Pozor“ piše: Madjaroni niso v narodu, ker jih nič ne veže na njega, ker nimajo domoljubja. Resnično je, da med madjaroni ni nobene osebe, ktera bi bila za hrvaški narod, bodi si v kakem koli obziri kaj dobrega, napredovavnega, veličastnega ali hasnovitega storila.

Tržna cena

pretekli teden.

	V Varaž-	V Mariboru	V Celju	V Ptuj
	dinu			
	fl. k.	fl. k.	fl. k.	fl. k.
Pšenice vagan (drevenka)	5 80	6 5	5 70	5 80
Rži	4 —	4 10	4 10	3 80
Ječmena	3 —	3 20	—	—
Ovsa	1 80	2 —	1 80	1 80
Turšice (kuruze) vagan	3 —	3 20	3 10	3 90
Ajde	3 —	3 10	2 70	—
Prosa	2 80	2 90	—	—
Krompirja	1 60	1 30	1 15	1 20
Govedine funt	— 19	— 24	— 25	— 25
Teletine	— 24	— 26	— 26	— 26
Svinjetine črste funt	— 28	— 26	— 25	— 26
Drv 36" trdih seženj (Klafter)	10 —	8 50	10 50	10 50
„ 18" „ „ „	—	5 60	—	—
„ 36" mehkih „ „	7 —	6 —	8 50	8 —
„ 18" „ „ „	—	3 50	—	—
Oglenja iz trdega lesa vagan	— 80	— 60	— 55	— 55
„ „ mehkega „ „	— 63	— 50	— 45	— 45
Sena cent	1 50	1 23	1 5	1 —
Slame cent v šopah	1 40	—	— 90	— 90
„ „ za steljo	1 20	— 80	— 70	— 70
Slanine (špeha) cent	40 —	33 —	—	33 —
Jajec, tri za	— 10	— 10	—	—

Cesarski zlat velja 5 fl. 71 kr. a. v.

Ažijo srebra 117.75.

Narodno drž. posojilo 66.—.

Loterijine srečke.

V Gradcu 15. januarja 1868: **60 63 11 8 53**

Prihodnje srečkanje je 29. januarja 1868.

Listnica vredništva.

Danes smo razposlali 1. list onim častitim g. naročnikom, kateri še ga, — kolikor je nam znano — niso dobili; če še ga vendar kateri častiti naročnik tudi zdaj ne bi dobil, ga prosimo, naj ga reklamira. Prihodnji naročniki od zdaj dobijo vse liste. G. V. v Solnemgradu: O ti reči, o kateri ste pisali, se že nekaj snuje. Drugi poslani dopisi dojdejo prihodnjič, ker so za zdaj prekesno poslani bili.